

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	7107010865
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7107010865.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci obvineného O. S. pre obzvlášť závažný zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T 61/2007, o dovolaní obvineného O. S. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 51/2013, z 23. septembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. S. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T 61/2007, z 22. novembra 2012 bol obvinený O. S. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a z obzvlášť závažného zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ v S. na ul. Q. na chodníku pred autoškoolou 10. decembra 2006 v čase okolo 22:00 hod. pristúpil k poškodenej K. H., namieril na jej brucho doposiaľ neidentifikovanú zbraň, ktorú jej po chytení ľavej ruky priložil na chrbát a týmto spôsobom ju donútil prejsť až ku objektom garáži oproti OC Tesco, kde otvoril garáž s popisným číslom XXX a pod hrozbou zbrane ju donútil, aby vošla dnu do garáže a po jej uzamknutí v tme nútil poškodenú, aby sa vyzliekla, sadla si na neho spredu, hladkal ju a lízal po celom tele a intímnych miestach, prsty jej vložil do pohlavných orgánov a napokon, keď sa nevzrušil, tak ju žiadal, aby sa obliekla,

2/ nasledovne na tom istom mieste v uzamknutej garáži toho istého dňa pod hrozbou zbrane opäť prinútil poškodenú, aby sa vyzliekla a opäť ju ohmatával po intímnych miestach, hladkal, lízal a napokon na gauči pod hrozbou zbrane na nej vykonal proti jej vôli súlož, čím spôsobil poškodenej K. H. posttraumatickú stresovú poruchu, pre ktorú sa ambulantne psychiatricky lieči a ktorej liečenie si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní od 1. decembra 2006 do 1. februára 2007.

Za to bol obvinený O. S. odsúdený podľa § 199 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 39 ods. 1, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s použitím čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil súd obvinenému ochranný dohľad vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil súd obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej K. H. škodu vo výške 24 244 Sk, čo je 804,75 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú K. H. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

V písomne vyhotovenom rozsudku súd prvého stupňa pochybil písárskou chybou, keď v bode 2/ uznal vinu podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák., čo napravil svojím uznesením zo dňa 20. marca 2013, keď opravil výrok : „Podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák.“.

Krajský súd v Košiciach na podklade odvolania prokurátora a obvineného rozsudkom, sp. zn. 8To 51/2013, z 23. septembra 2013 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Obvinenému O. S. uložil podľa § 199 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Zároveň vyslovil, že inak napadnutý rozsudok zostáva nedotknutý.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To 51/2013, z 23. septembra 2013 podal obvinený O. S. prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. V súvislosti s obsahom dovolania dovolací súd poukazuje na to, že pri súčasnom uplatnení viacerých dovolacích dôvodov je z odôvodnenia dovolania nejasné, ku ktorému dovolaciemu dôvodu sa chyby dovolateľom vytýkané (dovolacie námietky) vzťahujú (t.j. vytýkané chyby nie sú priradené k dovolaciemu dôvodu).

K dôvodu dovolania obvinený tvrdí, že Krajský súd v Košiciach pri posudzovaní tohto prípadu nebral do úvahy skutočnosti a okolnosti, na základe ktorých Okresný súd Košice I rozhodol. Podľa názoru dovolateľa, krajský súd poukazuje iba na to, že Okresný súd Košice I pochybil pri použití ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pričom sa nezaoberal okolnosťami prípadu a pomermi páchatel'a. Obvinený má za to, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, Krajský súd v Košiciach nevzal do úvahy skutočnosť, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, aby mu zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril tak podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby mohol v budúcnosti viesť riadny život. Krajský súd sa nezaoberal ani spôsobom spáchania činu, jeho následkom, formou zavinenia a pohnútkou páchatel'a, pričom nezisťoval poľahčujúce či priťažujúce okolnosti prípadu. Krajský súd sa len stroho vo svojom rozsudku vyjadril, z akého dôvodu zrušil výrok o treste a prečo mu ukladá trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Obvinený dôvodí, že súd sa v tomto prípade nezaoberal žiadnymi skutočnosťami a okolnosťami, ktoré preukazovali a nasvedčovali použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. Okresným súdom Košice I. V ďalšej časti dovolania obvinený poukazuje na nedostatočné preskúmanie veci, nakoľko prvostupňový súd nevykonával všetky potrebné dôkazy a nebral na zreteľ rozpory vo výpovediach. Nebral do úvahy ani tú skutočnosť, že zbraň, ktorú mal mať údajne v čase spáchania skutku, sa u neho nikdy nenašla. Obvinený analyzuje výpoveď poškodenej K. H. a poukazuje na vyšetrovacie praktiky orgánov činných v trestnom konaní. V súvislosti s identifikáciou predmetu poškodenou K. H., ktorý mal mať obvinený v čase spáchania skutkov, obvinený argumentuje, že podľa jeho názoru, súd prvého stupňa nesprávne právne vyhodnotil predmetné dôkazy, nebral do úvahy výpovede svedkov a to konkrétne svedkov K. Y., S. A. a M. S.. V tejto súvislosti rozoberá výpovede menovaných svedkov. Podľa názoru dovolateľa súd prvého stupňa nebral pri hodnotení dôkazov do úvahy výpovede všetkých svedkov, ktorí boli v tomto konaní vypočutí a v ktorých sa všetci zhodne vyjadrili, že nik u neho v čase, kedy sa mal skutok stať, tak ako sa mu kladie za vinu, nevidel strelnú zbraň. Poukazuje na postup orgánov činných v trestnom konaní, ktoré po vykonaní domovej prehliadky u jeho rodičov nenechali žiadny dokument o tom, že bola vykonaná

domová prehliadka a že sa v dome nič nenašlo - konkrétne strelná zbraň. Podľa obvineného súdy počas rozhodovania o jeho vine či nevine nebrali do úvahy zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený rozoberá dôkazy, a to výsledky gynekologického vyšetrenia poškodenej, výpoveď svedka MUDr. S. G. a výpoveď znalca MUDr. Jozefa Adama, PhD. Po rozbere týchto dôkazov obvinený tvrdí, že súd prvého stupňa sa nezaoberal rozpormi v dokazovaní a preukazovaní skutočností, ktoré sa vyskytovali počas konania a taktiež rozpormi vo výpovediach poškodenej. Po rozbere dôkazu, ktorým je výsledok vyšetrenia DNA, predmetom ktorého boli biologické stopy, konštatuje, že súdy sa týmto dôkazom nezaoberali. Obvinený má za to, že súdy nevykonali všetky dôkazy, ktoré by boli v prospech jeho obhajoby a dokázania jeho neviny a to konkrétne výpisy hovorov jeho a poškodenej v čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu.

Obvinený O. S. v závere dovolania poukazuje na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý spája so skúmaním okolností vylučujúcej protiprávnosť činu podľa § 25 Tr. zák. a to bez bližšieho vysvetlenia. Ďalej poukazuje na ust. § 374 ods. 3 Tr. por. s tým, že toto ustanovenie len v nadväznosti na § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. dovolaním sa napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietať aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Ak dovolateľ namieta chybu konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 ods. 1 Tr. por. Obvinený zastáva názor, že rozhodnutie Okresného súdu Košice I a Krajského súdu v Košiciach spočíva na nedostatočnom a nesprávnom právnom posúdení veci a navrhuje, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátil vec na nové konanie.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Košice vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolateľ vo svojej argumentácii iba hodnotí spôsob vyhodnotenia vykonaných dôkazov súdom a notoricky opakuje svoje námietky, ktoré prvostupňový aj odvolací súd správne neakceptovali, nakoľko z vykonaného dokazovania je nepochybné, že v čase spáchania skutkov, aj po nich, bol dovolateľ s poškodenou sám a nebol odhalený bezprostredne po čine. Dovolateľ tiež namieta, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zistených skutkov, avšak nijakým spôsobom neargumentuje ani nekonkretizuje, ktoré ustanovenia mali byť napádaným rozhodnutím porušené. S poukazom na absenciu odôvodnenia konkrétneho dovolacieho dôvodu, prokurátor navrhuje dovolaciemu súdu, aby tento na verejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol dovolanie odsúdeného O. S. ako nedôvodné.

Splnomocnený zástupca poškodenej K. H. v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného, po rozbere obsahu dovolania, uvádza, že poškodená sa v plnej miere stotožňuje s výrokmi rozsudku prvostupňového ako aj odvolacieho súdu. Odôvodnenie rozsudku považuje za dostatočné a navrhuje, aby dovolací súd po zvážení zákonnosti dôkazných prostriedkov, v súlade s ustanovením § 381 a § 382 Tr. por. uznesením odmietol dovolanie odsúdeného z dôvodu, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., ktoré dôvody boli uvedené v dovolaní.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

K dovolacej námietke v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Keď sa obvinený domnieva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, dovolací súd uvádza, že nezistil také pochybenia konajúcich súdov pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že dôkazy neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinený v dovolaní v podstate nešpecifikuje žiaden dôkaz, ktorý by mal byť vykonaný nezákonným spôsobom a ani nekonkretizoval, ktoré ustanovenia Trestného poriadku mali byť porušené v rámci vykonávania dôkazov, porušenie ktorých by bolo spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolací súd konštatuje, že nezistil žiadne pochybenia súdov nižšieho stupňa, ktoré by odôvodňovali záver o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať, je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd primárne zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Po analýze dovolania obvineného O. S. dovolací súd ustálil, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňuje súdmi ustálený skutkový stav a predkladá dovolaciemu súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov a následne predkladá vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skutočnosť, že sudy nižšieho stupňa si neosvojili hodnotenia dôkazov podľa predstáv obvineného, nie je naplnením zákonného dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného O. S. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce

skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutky tak, ako sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil zjavne aj odvolací súd.

Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti rozhodnutia, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia „odvolacia“ inšancia.

V týchto súvislostiach dovolací súd uzatvára, že skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutkov rozsudku súdu prvého stupňa poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi obvineného O. S. podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. vo vzťahu k ust. § 39 Tr. zák. dovolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk č. 1/2011 pod bodom č. 5, z ktorého vyplýva, že hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41 a § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriadit' pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a už vôbec nie pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste, okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste, môže byť rozhodnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

V tejto súvislosti dovolací súd konštatuje, že dovolacie námietky súvisiace s výrokom o treste napadnutého rozhodnutia, môžu byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ale dovolací súd zistil, že v rozpore s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por., tento dovolací dôvod v dovolaní obvineného O. S. použitý nebol.

Dovolací súd poznamenáva, že podľa obsahu dovolania obvineného O. S., tento namieta aj samotný rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 4T 61/2007, z 22. novembra 2012, ako i konanie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., podľa ktorého proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie aj z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka. V okolnostiach prípadu, teda rozsudok súdu prvého stupňa nie je rozhodnutím, ktoré môže obvinený O. S. dovolaním napadnúť.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. S. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.